

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การศึกษาความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเชิงเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายอาญาอิสลามกับประมวลกฎหมายอาญานั้น มีข้อเท็จจริงบางอย่างที่ควรแก่การศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์กำหนดองค์ประกอบของความผิดและการกำหนดบทลงโทษที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยที่อิสลามกำหนดบทลงโทษหนักในขณะที่ประมวลกฎหมายอาญากำหนดบทลงโทษเหมือนบทลงโทษความผิดฐานอื่น ๆ ทั่วไป

จากข้อมูลที่ได้ศึกษามาแล้วนั้นผู้วิจัยสามารถทำการสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. องค์ประกอบสำคัญของความผิดฐานผิดประเวณีตามกฎหมายอาญาอิสลามนั้นมีสองประการด้วยกัน คือ การร่วมประเวณีระหว่างหญิงและชายที่ไม่ได้เป็นสามีภรรยา ทั้งการร่วมประเวณีโดยสมัครใจ และการข่มขืนกระทำชำเรา ในขณะที่ประมวลกฎหมายอาญาจะพิจารณาองค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราจากการกระทำที่เกิดขึ้นจากการบังคับขืนใจให้ร่วมประเวณีด้วยเท่านั้น ซึ่งก็หมายความว่า การกระทำในตัวของมันเองนั้นไม่เป็นความผิด แต่จะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายก็ต่อเมื่อกระทำโดยการบังคับ หรือข่มขืนหญิงเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายอิสลาม โดยที่อิสลามถือการร่วมประเวณีระหว่างหญิงและชายที่ไม่ได้สมรสกันเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายแล้วไม่จำเป็นต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่า หญิงผู้ร่วมประเวณีด้วยนั้น ถูกบังคับหรือถูกข่มขืนหรือไม่ เพราะการกระทำในลักษณะเช่นนั้นเป็นความผิดในตัวของมันเองอยู่แล้ว
2. ในการพิจารณบทลงโทษผู้กระทำผิดนั้น อิสลามจะพิจารณาจากสถานภาพของผู้กระทำผิดว่า เคยผ่านการสมรสแล้วหรือไม่ ถ้าผู้ทำการผิดประเวณียังไม่เคยผ่านการสมรส บทลงโทษของเขานั้นคือ โบย 100 ครั้ง และเนรเทศออกนอกพื้นที่เป็นเวลา 1 ปี และถ้าผู้กระทำผิดเคยผ่านการสมรสมาแล้ว บทลงโทษของเขานั้นคือ ประหารชีวิตด้วยวิธี

การถูกรุมปากก่อนหिनจนตาย ส่วนการพิจารณาโทษแก่ผู้กระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญานั้นจะพิจารณาจาก แวดล้อมต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกต่อการกระทำผิด ผลที่เกิดขึ้นหลังจากการกระทำเสร็จสิ้น และความอ่อนวัยของผู้ถูกระทำ ซึ่งในบางกรณีศาลอาจจะตัดสินลงโทษประหารชีวิตแก่ผู้กระทำผิด ถ้าหากผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิดนั้น ทำให้ผู้ถูกระทำถึงแก่ความตาย

3. อิสลามถือว่า การผิดประเวณีเป็นความผิดที่นอกจากจะเป็นความผิดส่วนตัวแล้วยังเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของสังคม ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงกำหนดองค์ประกอบของความผิดและบทลงโทษของความผิดให้สอดคล้องกับการที่จะปกป้องความสงบเรียบร้อยของสังคม และเพื่อที่จะตัดต้นตอของปัญหาสังคมเพราะการผิดประเวณีเป็นต้นตอให้เกิดของปัญหาสังคมต่างๆ อาทิเช่น ปัญหาความแตกแยกในครอบครัว การฆาตกรรม เป็นต้น ส่วนตามประมวลกฎหมายอาญานั้น ถือว่า การข่มขืนกระทำชำเราเป็นความผิดส่วนตัวมากกว่าความผิดที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของสังคม เพราะการบังคับหรือข่มขืนหญิงนั้นเป็นการละเมิดสิทธิส่วนตัวของหญิงตามรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้กฎหมายจะไม่ถือว่าการกระทำเป็นความผิด หากกระทำโดยได้รับความยินยอมจากฝ่ายหญิง

4. องค์ประกอบความผิดบางประการเหมือนกัน และบางประการแตกต่างกันระหว่างกฎหมายอิสลามกับประมวลกฎหมายอาญาไทย องค์ประกอบที่เหมือนกันคือ การร่วมประเวณีหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาของตนและความเจตนา ส่วนองค์ประกอบที่แตกต่างกัน คือ การข่มขืน

5. ในเรื่องของจุดมุ่งหมายของการลงโทษ ทั้งกฎหมายอิสลามและกฎหมายทั่วไปต่างก็มีจุดมุ่งหมายของการลงโทษเหมือนกัน เพราะต่างก็เห็นพ้องกันว่า การลงโทษนั้น นอกจากจะปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำผิดแล้วยังเป็นสัญญาณเตือนมิให้คนอื่นกระทำผิดอีก ซึ่งเปรียบเสมือนเกราะกันบังที่คอยปกป้องสังคมอีกด้วย

6. ความแตกต่างของบทลงโทษ ระหว่างกฎหมายอิสลามกับประมวลกฎหมายอาญานั้น อันเนื่องจากว่า บทลงโทษในกฎหมายอิสลามนั้น ถูกกำหนดด้วยความปรีชาญาณจากอัลลอฮ์ด้วยเหตุผลที่พระองค์ทรงรอบรู้ ส่วนบทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญานั้น คณะผู้ร่างกฎหมายจะเป็นผู้กำหนดตามความเห็นควรจากประสบการณ์

7. ผลการวิจัยบางส่วนตอบรับสมมติฐานการวิจัยและบางส่วนขัดแย้งกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ได้ทำการศึกษาผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. น่าจะมีหน่วยงานมาศึกษาถึงความเป็นไปได้ที่จะห้ามการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงอย่างอิสระ โดยที่กฎหมายกำหนดว่าการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างชายและหญิงที่ไม่ได้สมรสกันนั้นเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เพราะถ้าสังเกตจากพฤติกรรมของชายหญิงยุคปัจจุบันนิยมชิงสุกก่อนห่าม ซึ่งเป็นค่านิยมที่ผิดศีลธรรมและหลักศาสนา

2. ในการที่จะทำการศึกษา เรื่อง ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในขั้นต่อไป ควรจะทำการศึกษาถึงวิธีบัญญัติด้วย เพราะการพิจารณาคดีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ในอิสลามมีคุณลักษณะแตกต่างออกไปจากการพิจารณาคดีความผิดฐานอื่น อย่างเช่น การฟ้องร้องคดีและจำนวนพยานเป็นต้น